

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 12.09.1968, sp. zn. 7 Cz 77/66, ECLI:CZ:NS:1968:7.CZ.77.1966.1

Číslo: 13/1969

Právní věta: Pre určenie výšky dane zo mzdy z hladiska § 114 ods. 3 zák. č. 101/1964 Zb. sú rozhodné osobné pomery dôchodcu podľa § 6 - 9 zák. č. 76/1952 Zb. o dani zo mzdy a pozmeňovacích a vykonávacích predpisov, zistené ku dňu vzniku nároku na dôchodok, nie teda ku dňu, od ktorého bol dôchodok priznaný na prípadné zmeny osobných pomerov dôchodcu v dobe od vzniku nároku na dôchodok do jeho vymerenia sa neberie zretel.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 12.09.1968

Spisová značka: 7 Cz 77/66

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 114

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Štátny úrad sociálneho zabezpečenia - Správa dôchodkov v Bratislave priznal navrhovateľovi rozhodnutím z 20. 7. 1967 podľa § 9 ods. 1 zák. č. 55/1956 Zb. s prihliadnutím na § 114 zák. č. 101/1964 Zb. a § 1 vyjhl. č. 60/1966 Zb. od 1. 6. 1967 krátený starobný dôchodok vo výške 600 Kčs mesačne. Starobný dôchodok bez obmedzenia priznal sumou 1.466 Kčs mesačne, tj. vo výške 90% priemerneho mesačného zárobku navrhovateľa (1.970 Kčs) zníženého o sumu rovnajúcu sa dani zo mzdy, stanovenú ku dňu vzniku nároku na dôchodok (342 Kčs).

Krajský súd v Košiciach vyhovel uznesením zo 16. 1. 1968 opravnému prostriedku navrhovateľa a zrušil uznesenie odporcu. Prisvedčil navrhovateľovi, že pri výpočte 90% priemerného mesačného zárobku sa má suma 1.970 Kčs znížiť nie o 342 Kčs, ale len o 291 Kčs, tj. o sumu, ktorú robila podľa potvrdenia jeho zamestnávateľskej prganizácie zo 16. 1. 1968 daň zo mzdy v mesiaci máji 1962, kedy mu vznikol (24. 5. 1962) po dovŕšení 60 rokov veku nárok na starobný dôchodok. Starobný dôchodok navrhovateľa robí preto - podľa nájoru súdu - správne 1.512 Kčs mesačne, tj. 90% z 1.679 Kčs.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že bol rozhodnutím krajského súdu porušený zákon a toto rozhodnutie zrušil.

Z odôvodnenia:

Ide o výklad ustanovenia § 114 ods. 3 zák. č. 101/1964 Zb. podľa ktorého starobný dôchodok spolu so zvýšením za dobu ďalšieho zamestnania vykonávaného po 30. 6. 1964 nesmie byť vyšší ako 90% priemerného mesačného zárobku neobmedzeného podľa § 9 ods. 3 cit. zák. a zníženého o sumu rovnajúcu sa dani zo mzdy stanovenej ku dňu nároku na dôchodok; obdobné ustanovenie je tiež v § 18 ods. 4 a § 28 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb.

Zákon nehovorí v týchto ustanoveniach o dani zo mzdy platenej (zráženej) ku dňu vzniku nároku na dôchodok, ale o dani zo mzdy stanovenej k tomuto dňu. Z toho vyplýva, že základom dane zo mzdy je priemerný mesačný zárobok, teda suma, z ktorej sa vypočítava dôchodok; pre výšku dane zo mzdy sú potom rozhodné osobné pomery dôchodcu podľa § 6 až 9 zák. č. 76/1952 Zb. o dani zo mzdy a pozmeňovacích a vykonávacích predpisov, a to ku dňu vzniku nároku na dôchodok, nie teda ku dňu, od ktorého bol dôchodok priznaný. Na prípadné zmeny osobných pomerov dôchodcu, ku ktorým by prípadne došlo v době od vzniku nároku na dôchodok do jeho vymierania, sa neberie zreteľ. Ak teda navrhovateľovi bol vymieraný starobný dôchodok z priemerného mesačného zárobku vo výške 1.970 Kčs, bolo treba z hľadiska úpravy starobného dôchodku podľa § 114 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb. znížiť túto sumu o daň zo mzdy, ktorú by bol navrhovateľ podľa predpisov o dani zo mzdy povinný platiť z tejto sumy pri osobných pomeroch, v akých žil v máji 1962, kedy mu vznikol nárok na starobný dôchodok.

Ak krajský súd vychádzal z iného právneho názoru, porušil tým zákon v ustanovení § 114 ods. 3 zák. č. 101/1964 Zb.